



Spoštovane študentke in študentje,

praktično izobraževanje za študente in študentke 1. letnika se je zaključilo. To pomeni, da ste se v šolo vrnili bogatejši še za praktične izkušnje in da bo drugi semester za vas v šoli še zanimivejši.

Medtem ko vas ni bilo, smo dobili zmagovalce **2. nagradne igre**, in rečem lahko le to, da so se drugi letniki resnično trudili, da bi s svojimi izdelki osvojili in pridobili razpisane nagrade. Zaključila se je tudi tretja nagradna igra, v katero ste bili udeleženi tudi vi.

Naša šola je bila v mesecu marcu izbrana za šolo z družbeno-odgovorno vizijo in zato **dobila prestižno priznanje Planeta GV**. Priznanje nam veliko pomeni, saj smo z njim dobili še dodatno potrditev, da smo uspešni, kakovostni in ravnamo družbeno-odgovorno. Na to ste lahko ponosni tudi vi, spoštovani študentje in študentke, saj ste nenazadnje del tega. Obiskovati šolo, ki nudi vse pogoje za kvalitetno in uspešno pridobivanje uporabnega znanja, je v času, v katerem se nahajamo, izrednega pomena. Da je temu res tako boste videli, ko boste iskali zaposlitev.



Veličastno smo v MKC-ju podelili diplome že trinajsti generaciji diplomantov in diplomantk, tako da jih bomo kmalu imeli skupaj že 1000.

Učenje in pridobivanje znanja je v času, v katerem živimo, zelo pomembno, saj nas vodi do novih spoznanj in zaposlitev. Je pa zelo zanimivo včasih pogledati na učenje tudi z druge plati. Učenje nas vodi tudi do sreče. Takole pravi *Philip Moeller* za *U.S. News*:

»Your mind may be the closest thing to the Holy Grail of longevity and happiness. Education has been widely documented by researchers as the single variable tied most directly to improved health and longevity. And when people are intensely engaged in doing and learning new things, their well-being and happiness can blossom. This effect becomes even more valuable as we get older. Even in old age, it turns out, our brains have more plasticity to adapt and help us than was once thought.«

Bliža se konec finalnega semestra, zato vam želim prijetno študiranje, veliko zabave v prihajajočih julijskih počitnicah in veliko kreativnih idej, ki naj vas popeljejo na pot razmišljanja in podjetništva.

Nagradne igre

Na naši šoli smo letos študentje lahko med seboj tekmovali v treh nagradnih igrah. Vsem nagradnim igram pa je sledila vedno tudi privlačna nagrada.

Pri prvem natečaju je bila naša naloga promovirati podjetje, in sicer pravno svetovalnico Polone Levar. V tem natečaju sta se najbolje odrezala Mitja Rutnik ter Marinka Detečnik. Vsak od njiju je prejel bon za pravno svetovanje v vrednosti 100 €.

Drugi nagradni natečaj je bil namenjen sponzoriranju Višje strokovne šole Slovenj Gradec. V tem natečaju se je najbolje odrezal Mitja Rutnik, ki je prejel torbo z učnimi pripomočki ter priznanje, poleg Mitje pa so priznanje prejele še: Marinka Detečnik, Vesna Mozgan ter Lidija Zajamšek.

Tretji natečaj pa je bil namenjen sponzoriranju podjetja, tečaj je imel naslov: S KREATIVNOSTJO NA PLAN. Tukaj smo oglaševali 20. kongres poslovnih asistentk, sekretark in tajnic, ki ga je Planet GV organiziral maja v Portorožu. Prvo nagrado je prejela Lidija Zajamšek, in sicer: torbico Planeta GV, v njej pa revijo Poslovna asistenca, blok, kemični svinčnik ter kuverto s povabilom na kongres. Drugo nagrado je osvojila Tadeja Plazovnik, in sicer mapo Planeta GV, v njej pa revijo Poslovna asistenca, blok, kemični svinčnik ter kuverto s povabilom na kongres.

Upamo, da bo v bodoče še več takšnih nagradnih natečajev ter da se jih bodo študentje udeleževali v vedno večjem številu.



VSEBINA

Nagradna igra	2
Ekskurzija v CUDV in	
Sistemska tehniko.....	3
Ekskurzija Bruselj	4
Raziskovalni tabor ŠPIC.....	6
Sodelovanje s šolo na Češkem ...	8
ERASMUS PROJEKTI	
Finska	9
Gosti iz Litve in Poljske.....	11
London.....	13
Praksa Avstrija	15
Recepti	16
Vici	17
Uredniški odbor.....	18

EKSKURZIJA V CUDV ČRNA IN SISTEMSKO TEHNIKO RAVNE

Študentke 2. letnika PS smo obiskale Center za usposabljanje delo in varstvo v Črni, kjer smo se nekaj ur družile s člani zavoda. Spoznale smo njihova vsakdanja dela, način življenja in kako se nekateri še dodatno izpopolnjujejo.

Najbolj so se mi vtisnili v spomin težko prizadeti otroci in to, kako se kljub svojim težavam prebijajo skozi življenje.

Obiskale smo tudi Sistemsko tehniko na Ravnah, kjer so nam pokazali potek dela ter izdelke. Meni osebno je bil najbolj všeč Valuk za slovensko vojsko. Zelo sem bila vesela, da smo si ga lahko od bližje ogledale in se z njim tudi malo popeljale. Mislim, da je bila ekskurzija poučna, saj smo spoznale veliko novega.



Vesna MOZGAN

EKSKURZIJA BRUSELJ 17. 3. 2012–20. 3. 2012

Bilo je nekje v začetku marca, ko se nama je ponudila odlična priložnost. Profesorica Dora Najrajter naju je ustavila v knjižnici in naju povabila, da se skupaj z njo ter drugimi profesorji in dijaki srednje šole odpraviva na nepozabno ekskurzijo v Bruselj. Seveda sva bili takoj za to, saj sva avanturistki in radi spoznavava nove kulture, kraje in ljudi.

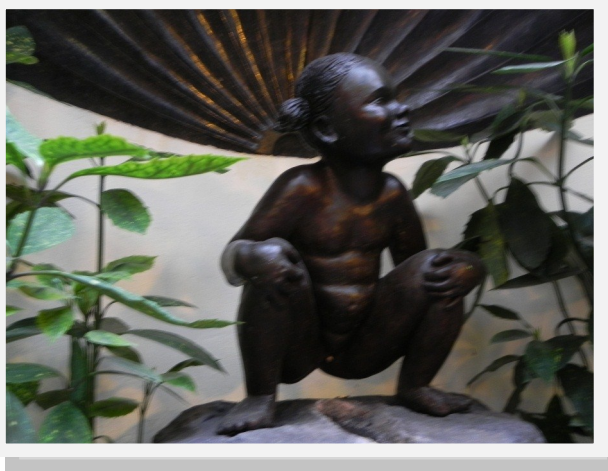
Prišla je težko pričakovana sobota, ko smo se v poznih večernih urah vkrcali na avtobus. Pot nas je vodila iz Slovenj Gradca, čez mejni prehod Holmec, skozi Avstrijo in Nemčijo vse do mesta Mannheim, kjer smo se v nedeljskih jutranjih urah prvič ustavili za dlje časa. Nato smo se odpravili proti Aachnu, kjer smo pojedli kosilo in se namestili v sobe hostla. Časa za počitek nismo imeli ravno veliko, saj smo želeli ta dan obiskati še Nizozemsko, le nekaj kilometrov stran od Aachna.

Na Nizozemskem smo imeli več časa, tako da smo lahko odkrivali in obiskali kar nekaj trgovin, kar nama je bilo zelo všeč. Obenem pa smo videli tudi ulice in nekaj znamenitosti te čudovite države. Seveda pa nisva mogli zapustiti Nizozemske, ne da bi obiskali še kakšen lokal in poskusili tudi nizozemsko pivo. In kakšno je bilo? – Odlično!



Našega prostega časa je bilo konec in vrnili smo se nazaj v hostel v Aachen. Z Nastjo sva komaj čakali, da stopiva pod tuš in se uleževa v posteljo in naspiva, saj spanje na avtobusu ni nič kaj prijetno in udobno. Noč je bila prijetna in spanje nama je dalo novih moči za naslednji dan.

V ponedeljek zjutraj nas je že ob 6.30 čakal obilen zajtrk. Po zajtrku smo se odpravili proti Belgiji in Bruslju. Najprej smo si ogledali Evropski parlament in prisluhnili predstavitvi g. Roberta Velikonje, asistenta ministra Milana Zvera. Po ogledu parlamenta smo imeli zopet prosto, tako da smo lahko šli kaj pojest in popit. Ogledali smo si tudi znamenitosti tega mesta, kot so katedrale, kraljeva palača, fantek in punčka, ki lulata, in še marsikaj drugega.



V večernih urah smo se zopet vkrcali na avtobus in odpravili proti domu. Ogledali smo si še znameniti Atomium, ki je v temi še posebej žarel. Pot nas je vodila skozi Luxembourg, kjer smo se pozno ponoči ustavili in malo sprehodili po ulicah. Peljali smo se naprej proti Franciji in tudi tam ustavili. Ogledali smo si prečudovito katedralo Notre Dame v Strasbourgu.

Tukaj pa se je naše potovanje končalo. Ustavili smo se le še toliko, kolikor je bilo potrebno za lulanje in kakšen sendvič ter kavico. V torek, ob 14. uri, smo se srečno in zelo utrujeni vrnili v Slovenj Gradec.

Ekskurzija nama je bila zelo všeč, saj sva marsikaj videli, bilo je veliko lepih krajev in tudi smeha je



bilo polno. Ni nama žal, da sva se odpravili na pot, saj so take priložnosti redke.

Raziskovalni tabor – ŠPIC

Sreda, 9. 5. 2012, je bil za nas, Eleno Costrov, Moniko Palko in Rebeko Lesjak, dan poln pričakovanj in lepih misli. Že na poti v Mursko Soboto smo skupaj z našo mentorico, gospo Doro Najrajter izmenjavale mnenja in debatirale o raziskovalnem taboru.



Ob prihodu nas je prijazno sprejel dr. Branko Škafar, vodja tabora, katerega gostoljubje na šoli ni poznalo meja. Družbo so nam delali tudi študentje iz Zagreba, Novega mesta, Celja in Murske Sobotne. Me tri mušketirke smo preučevale ustanavljanje gospodarskih družb, ostali dve skupini pa poslovno matematiko v poslovnem svetu in kakovost življenja. Vsaki skupini je bila dodeljena učilnica, v kateri smo čez dan raziskovali, vestno delali, zvečer pa je bil čas za sprostitev, zabavo in medsebojno druženje. Mursko Soboto smo spoznale prvi večer, naslednji pa je bil rezerviran za športne igre, kjer smo imele priložnost pokazati svoje adute in sicer v bowlingu in biljardu.

Zadnji dan, v petek, 11. 5. 2012, smo pred javnostjo in novinarji vsi skupaj predstavili svoje raziskovalne naloge, vsak je prejel izvod zaključnega biltena in priznanje za udeležbo na 4. mednarodnem raziskovalnem taboru, na koncu pa je seveda sledila tudi podelitev medalj in pokala. Omeniti moram tudi, da je bila hrana več kot odlična, gostoljubje na vrhuncu in odnos vseh udeležencev zelo profesionalen.



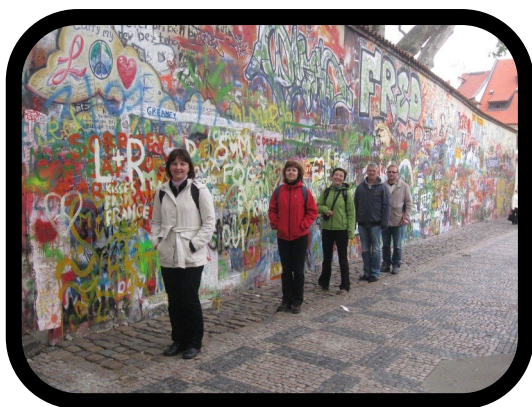
Čeprav domov nismo odnesle glavne nagrade ali pobrale vseh medalj, smo se kljub temu neznansko zabavale, spoznale veliko novih obrazov in od tabora odnesle samo dobro. Vsekakor je bila to ena nepozabna in pozitivna izkušnja v življenju, ki nam je ob odhodu še vedno risala nasmeh na obraz.



SODELOVANJE S ŠOLO NA ČEŠKEM

ZAGOTOVO SE VSI SPOMNIMO JANE IN LUBOŠA, Erasmus študentov s Češke, ki sta bila na praksi v Slovenj Gradcu.

Ker smo sodelovanje z njuno šolo razširili na Leonardo sodelovanje, kamor je vključena SEŠ, kjer tudi sama poučujem, sem imela priložnost, da obiščem njuno šolo. Seveda sem poiskala Jano in Luboša in takoj smo poklepetali o Erasmus praksi.... Jana in Luboš sporočata, da jima je udeležba v Erasmus mobilnosti vsestransko koristila. Napredovala sta tudi v znanju jezika. Srečala sem kar nekaj njihovih predavateljev in vsi so se strinjali, da so pridobitve s take mobilnosti neprecenljive. Na šoli tudi niso pozabili Tjaše Hojan, naše študentke, ki je lani s posredovanjem njihove višje šole opravljala Erasmus prakso na Češkem. Ugotovila sem, da je naša študentka naredila dober vtis, kar odpira dobre možnosti za praktično izobraževanje na Češkem tudi v bodoče.



Strokovno plat izvedbe Leonardo mobilnosti je naša ekipa v prostem času »podprla« z ogledi znamenitosti. Obiskali smo Prago, Kutno Horo, si ogledali Časlav... Ugotavljamo, da je Češka dežela prijaznih ljudi. Vsekakor je vredna obiska in morda, kdo ve, boste imeli priložnost, da jo spoznate v okviru Erasmus mobilnosti.



Erasmus koordinatorka Karmen Grudnik in ekipa Leonardo

ERASMUS PROJEKTI

FINSKA

V aprilu (natančneje, od 16. do 20.) smo Gabrijela Kotnik, Majda Bukovnik in Milena Štrovs Gagič obiskale našo novo partnersko šolo, Univerzo Laurea na Finskem. To je univerza, ki ima različne programe na 7 lokacijah, vse okrog glavnega mesta, Helsinkov. Ker imajo fantastične železnice in vlake vsakih nekaj minut, tudi iz centra glavnega mesta hitro prispeš do vsake izmed njih.



Me smo obiskale šolo v Keravi, ki nudi dva programa, in sicer business administration, ki je primerljiv z našim poslovnim sekretarjem, in turizem, ki je mednarodni in ima študente s celega sveta (Francoze, Ruse, Bolgare, Pakistance, Japonce ...). Šola ni velika, komaj kaj večja kot naša, vendar skoraj povsem nova (oz. en njen del, nekaj predavanj pa imajo še na stari lokaciji). So tudi dobro opremljeni, imajo celo svojo kuhinjo (študenti za kosilo plačajo komaj dobra 2 evra). Svoje knjižnice sicer nimajo, vendar imajo del prostorov v strašno lepi in sodobni mestni knjižnici, ki je povsem zraven šole.



Čeprav se njihovo študijsko leto že končuje in so imeli bolj ali manj samo še predstavitve seminarских nalog, so nas zelo prijazno sprejeli in si vzeli čas za nas. Pogovarjale smo se z njihovimi predavatelji, prisostvovala pouku (videle smo nekaj zelo dobrih seminarских nalog), prav posebej pa nam je bilo všeč predavanje pri predmetu podjetništvo, kjer sta prišla k pouku dva mlada podjetnika (eden še njihov študent, druga pa že z lastnim podjetjem). Dobile smo vtis, da veliko Fincev razmišlja o lastnem podjetju, še posebej v turizmu in ravno zdaj, ko so ugotovili, kakšne neznanske možnosti nudi ruski trg. Všeč nam je bilo tudi, da so 4 študentke za nas pripravile kratek ogled Helsinkov (vsaka nam je predstavila eno znamenitost).



Prosti čas smo namenile ogledom in si poskušale čim več ogledati: po dolgem in počez smo prehodile Helsinke, se z vlakom odpeljale v Turku (nekdanjo prestolnico in lani, skupaj s Talinom, evropsko prestolnico kulture), Tampere (leži med dvema, takrat še povsem zamrznjenima jezeroma, in ima prekrasen osrednji mestni trg), Lahti, kjer smo se povzpelle do skakalnic... Finska je sicer bolj primerna za obiske poleti, saj se v času, ko smo me bile tam, zima še ni poslovila, zato je bilo skoraj ves čas precej mrzlo in vetrovno, pa vendar nudi veliko lepega: od neokrnjene narave do lepih mest, kjer izstopa finski dizajn, hkrati pa se še vedno opazi vpliv ruske in švedske nadvlade v preteklih stoletjih. Ne smem pa pozabiti prijaznih ljudi, ki vsi dokaj dobro govorijo angleško in so vedno pripravljeni pomagati – mit o tem, da so Skandinavci zadržani in hladni prav gotovo ne velja.



ERASMUS GOSTI IZ LITVE IN POLJSKE

Od 27. 3. do 30. 3. 2012 so na naši šoli gostovali:

- **gospod Artur Swiatek** , iz **Silesian School of Economics and Languages, Katowice, Poljska, in**
- **gospe. Vilma Bazariene in Ligita Salkauskiene** iz **WEST LITHUANIA BUSINESS COLLEGE, Klaipeda, Lithuania.**

Gostje so se našim študentom in predavateljem predstavili preko izvedbe predavanj, katerih teme so bile usmerjene na zanimive ekonomske vsebine ter na posebnosti dežel, v katerih so gostje doma.



V času

aktivnosti na šoli smo gostom skušali pokazati zanimivosti Koroške. Obiskali so Turistični rudnik in muzej v Mežici, kjer je vodenje, skupaj z vodičem muzeja, izvedel naš študent, Jan Ramšak. Z Erasmus gosti ter z našimi študenti smo obiskali tudi Galerijo Perger (1757) v Slovenj Gradcu, kjer je gospod Perger prijazno predstavil posebnosti njihovih mojstrov, naši študenti pa so razlago prevajali.

izven



Da bi gostom primerno predstavili znamenitosti našega mesta, je razlago o posebnostih našega mesta in vodenje po mestnem jedru izvedla Milena Štrovs Gagič.



Goste je seveda pozdravil tudi g. ravnatelj, mag. Samo Kramer.

Ko so se gostje vrnili domov, so nam poslali naslednji sporočili:

.....It`s been an unforgettable stay! > Now I know what Slovenia means. I always considered it a nice country, but my stay proved that your hospitality has no borders....

Artur Swiatek

.....Thank you one more time for friendly attitude towards us and very nice days spent together. Best wishes to everyone who took care about us, who spent time showing sights and just...the ones who said "Hi"and of course students... :))....

Ligita, Vilma

Vesela sem, da so bili gostje z bivanjem pri nas in z aktivnostmi na šoli zadovoljni. Prijetno druženje v šoli in izven nje je zagotovo odprlo možnosti za širitev mednarodnega delovanja Višje strokovne šole, kar pa je tudi eden izmed ciljev mednarodnih aktivnosti.

" Prišla si v najslabšem možnem vremenu!"

....ali moj prvi stik z Londonom

Da bom čez dobro uro stopila v najmanj 10 °C hladnejše podnebne razmere, sem se 30. aprila popoldne sicer zavedala. Ampak kaj je teorija mraza nekje v ozadju možganov v primerjavi s sedenjem na terasi Brnika v družbi fanta pri sončnih 26 stopinjah? Da se vse dogaja in dejansko grem, da svoje družine ne bom videla nekaj več kot 3 mesece in da so to moje letošnje počitnice obenem, me tudi na letalu še ni zadelo. Let je bil kratek in prijeten, popestrila ga je le moja sonarodnjakinja in sopotnica hudega pogleda, češ elektroniko je treba med letom popolnoma zanemariti. Dejstvo, da je vsaj 10 ljudi okoli mene poslušalo mp4, moški za mano pa je nemoteno tipkal na svoj iPad, je očitno ni zmotilo.

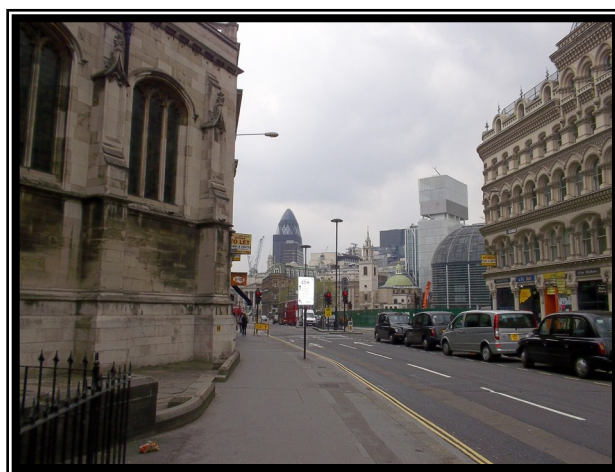
Na Stanstedu me je pričakal moj "landlord" Neilan, česar sem bila zelo vesela, saj se teža mojega nahrbtnika ni ujemala z zmogljivostjo mojih mišic.

Prvo, kar me je (poleg 10 °C manj in vetra) najbolj presenetilo, je to, kako polna zelenja je Anglija. Seveda, to sem vedela iz poročanj in TV-ja, ampak je drugače, ko v to dejansko prideš. Razlog za bujno rastje in svež zrak se kaže vsakodnevno — dež, dež, veter in dež. Oblačnost je že super, ko vmes posije sonce, je pa tako že čudež :)

Katedrala Sv. Pavla



Na poti do Murke (famozna »Gurkin«, v sredini)



Kaj pa je dobrega v Londonu? Heh, kaj pa ni ;)! Sama sicer stanujem v Wimbledonu, zraven kilometrskega parka, ki pa se še vedno ne more primerjati s kakšnim Hyde parkom. Zgradbe so tu ogromne, tako pisarniška poslopja kot tudi stanovanjske hiše premožnejših. Včasih samo še čakam, da bo za aristokratskim Angležem iz njegove vile priteknel uslužen butler z dežnikom.

Kultura je tu tako raznolika, kot si le lahko predstavljate. Vsakodnevno srečaš najmanj 4 narodnosti, dvakrat toliko jezikov (da narečij in kombinacij sploh ne omenjam), ver, okusov oblačenja. In da, zdaj sem še bolj kot kdaj prej ZA uvedbo šolskih uniform. Te zmanjšujejo razlike med bogatimi in še bolj bogatimi (šolnina za semester mladink na srednji šoli za dekleta znaša 3.634 £ na semester) ter navajajo mladež na poslovno obleko že od mladih nog. Da so mi uniforme same po sebi všeč, pa tako že veste.

Stvar, ki jo je absolutno treba izkusiti na lastni koži, je neusahljiva prijaznost ljudi. Sama sem bila pred prihodom prepričana, da se podajam v žrelo strogih in nevljudnih prebivalcev, pa se je na moje (še eno) presenečenje izkazalo, da so vsi pripravljeni pomagati, ne glede na to, ali za pomoč/nasvet prosiš prodajalko (ki me naslavlja z »darling«) ali naključnega mimoidočega. Pregovorni pozdrav »how do you do« se uporablja kot »how are you doing today« in »how are you«. To je le vljudnostna fraza in prav je, da se nanjo odzovemo s pozitivnim odgovorom (kdo pa v resnici hoče slišati, da nam je dež premočil čevlje in da se danes počutimo nadvse klavrno?) in seveda povprašamo nazaj.

In ja, Angleži se znajo dobro pošaliti, o spodletelem »britanskem humorju«, na katerega velikokrat gledamo z dvignjeno obrvjo, ni sledu. Dokler ne izkusiš, ne veš/verjameš.



Skupni vhod v pisarne različnih podjetij

Marinka Detečnik, glavna urednica

PRAKSA ERASMUS – AVSTRIJA



Ko me je profesor Grudnikova prosila, da bi za ŠUS napisala članek o mojih vtisih na prvem tednu prakse v avstrijskem podjetju MSG Mechatronic Systems, sem si mislila, da ne bo kaj veliko povedati. Konec koncev, kaj naj človek velikega pričakuje v prvih dneh, ko je še vse sveže, vse šele spoznaviš in poizkušaš ujeti ritem. A dejstvo je, da se je podjetje na moj prihod zelo dobro pripravilo, kar sploh nisem pričakovala.

Že prvi dan je bil ekstremno razburljiv. Mojemu mentorju je ime Hans-Peter Heusserer in je vodja distribucije. Prvi dan mi je predstavil podjetje in kako naj bi moje delo potekalo. Za njih naj bi opravila projekt, v katerem naj bi sama vzpostavila postopek pridobivanja novih strank, naredila navodila oz. postopek, ki naj bi uredil in boljše organiziral postopek od prejema naročila do izvedbe in naredila sistem merjenja zadovoljstva strank. To so tudi mislili, da bi lahko bila dobra tema za diplomsko nalogo. Po tej razpravi sva si z mentorjem pogledala podjetje in **mojo pisarno**, ki je ogromna in sem v njej popolnoma sama (jaz, moj prenosni računalnik in tone gradiva, ki ga prebiram in urejam že cel teden).



Po tem začetnem šoku mi je zelo odleglo, ko sem ob kavi spoznala ostale sodelavce. Celoten tim, s katerim delam, je zelo mlad. Vsi so bili zelo prijazni in imeli tisoč in eno vprašanje o meni, mojem študiju in seveda Sloveniji. Po tistem sem bila že tako rekoč domača. Nihče ni želel, da ga bi ga nagovarjala z Vi (razen direktorja), ker to samo moti atmosfero in smo tako ali tako vsi mladi. Po kavi sem se poizkušala malo umiriti od začetnega šoka, kar pa ni trajalo več kot pet minut, ker me je Cornelia (iz sosednje pisarne) prišla vprašat, če bi v četrtek sodelovala na sestanku in pri pogajanjih s podjetjem Iskra. Da bi priskočila na pomoč, če bi prišlo do kakšnih nesporazumov med avstrijsko angleščino in slovensko angleščino in da vidim, kako te stvari potekajo dejansko, ne samo v knjigi. Seveda sem na to pristala. Kolikokrat sploh dobi kakšen praktikant takšno priložnost?! Naslednji dan me je prišel pozdravit eden od direktorjev – Hans-Jörg Gasser in me prosil, če bi lahko do ponedeljka pripravila predstavitev sebe, moje šole in njenega programa, Erasmus projekte, moje predstave o diplomski in mojega dela v njihovem podjetju. Seveda nisem smela reči ne, tako da sedaj delam na tem, da bi kar se da dobro speljala predstavitev. To je bil na kratko moj prvi teden (štirje dnevi) na praksi v Avstriji – polni adrenalina.

Tanja Vinšek

RECEPTI

Piščančji file s širokimi rezanci in mlado špinačo (sestavine so za 4 osebe)

Sestavineb :

- ⇒ 800 g piščančji file
- ⇒ 280 g širokih rezancev
- ⇒ 150 g mlade špinače
- ⇒ 2 stroka česna
- ⇒ 70 g masla
- ⇒ 3 žlice oljčnega olja
- ⇒ sol
- ⇒ poper
- ⇒ timijan



Priprava :

Piščančji file prerežemo na pol in naredimo 8 zrezkov. Dobro ga posolimo in popramo ter zlatorumeno popečemo na oljčnem olju. V slanem kropu skuhamo široke rezance in jih precedimo. Ko je file pečen, ga damo na stran in v isti ponvi stopimo maslo in stremo česen da zadiši. Vmešamo kuhane testenine in preden serviramo, zmešamo rezance z mlado špinačo. Na testenine s špinačo serviramo pečen file.

Poletna solata s kozjim sirom za 4 osebe

Potrebujemo:

- ⇒ 2 rdeči čebuli
- ⇒ 4 bučke
- ⇒ 1 pločevinko črnih oliv
- ⇒ 450 g paradižnika
- ⇒ 200 g mladega kozjega sira
- ⇒ 4 žlice limoninega soka
- ⇒ 1 ščepec soli
- ⇒ 1 ščepec popra
- ⇒ 3 žlice olivnega olja



Priprava:

1 Čebulo olupimo, očistimo in narežemo na drobne rezine. Bučke temeljito operemo, razpolovimo in narežemo na rezine. Črne olive stresemo iz pločevinke in jih dobro odcedimo. Paradižnike operemo, odstranimo zelene dele in narežemo na osminke. Kozji sir odcedimo in narežemo na kocke, nato pa vse sestavine stresemo v večjo skledo.

2 Limonin sok zmešamo s ščepcem soli in popra, dodamo olje in prelijemo čez solato. sestavine dobro premešamo in pred serviranjem postavimo v hladilnik.

Tehnična podpora

Koliko Microsoftovih ljudi iz tehnične pomoči je potrebno za pomoč pri menjavi žarnice?

- štirje. En bo vprašal: "Kakšna je serijska številka, žarnice". Drugi bo vprašal: "Ali ste jo poskusili resetirati?", tretji bo vprašal: "Ali ste že poskusili preinstalirati?" in četrti bo dal odgovor: "Verjetno je problem v hardveru, ker v moji pisarni dela brez problemov"

Nož v trebuhu

Pacient, ki je imel zapičen nož v trebuh, pride do zdravnika in reče: "Pomagajte mi. Umiram."

Doktor pravi: "Ura je pet minut do treh, mi pa delamo samo do treh. Ne morem vas sprejeti. Pridite jutri."

"Prosim pomagajte mi, ne bom zdržal do jutri".

"Prav," reče doktor, mu izpuli nož iz trebuha in mu ga zapiči v oko: "Pojdite k okulistu. On dela do štirih."

Nič ne prekine nogometne tekme

Sta igrali Olimpija in Barcelona. Vse karte so bile že dolgo razprodane. Na stadionu je sedel starejši možakar, ki je imel zraven prost sedež. Radovednež ga vpraša: Ata, zakaj imate pa tale sedež prazen. On mu odgovori: Ko sem kupoval karte, sem jo kupil še za ženo, ampak je na žalost med tem že umrla. Radovednež ga vpraša: Ja, ata, zakaj pa potem niste povabili kakšnega sorodnika? On mu odvrne: Nihče ni mogel priti, so vsi na ženinem pogrebu.

Ribolov

Gre blondinka pozimi na ribolov. V led zvrta luknjo in hoče začeti, ko z neba zasliši glas: "Tukaj ni rib." Odide malo naprej, ponovno izvrta luknjo, da bo začela loviti in spet z neba: "Tukaj ni rib." Ker gre v tretje rado, se odloči, da bo poskusila se na drugi strani ledene ploskve.

Izbere primeren kraj, zvrta luknjo, pripravi palico, skoraž vrže...

Z neba zadoni: "Pravim ti, da tukaj ni rib."

Blondinki je prekipelo. Zadere se nazaj: "Kdo mi to govori, da tuki not ni rib? A si bog, al kdo me prepričuje, da ni rib?"

Z neba se zasliši: "Ne, jaz sem napovedovalec v hokejski dvorani in pusti led pri miru."

Programerji

Zakaj so računalniški programerji večinoma moški?

Odg: Ker se ženske bojijo mišk!

O, o

Janša in Peterle sta skupaj na predvolilnem zboru. Peterle vzame v roke list, se prikloni in začne brati:

»O, o!«

In spet: »O, o!«

Pa še: »O!«

Tedaj se nestrpno oglasi Janša: »Za božjo voljo, Lojze, olimpijske kroge pusti pri miru, pravo besedilo je pod njimi.«

Vožnja

V temni noči taksi pobere osamljenega pešca. Med vožnjo molčita, potnik pa bi želel nekaj vprašati in narahlo potrka taksista po rami.

Ta zakriči, izgubi oblast nad vozilom, skoraj zadene v avtobus, vendar v zadnjem hipu obrne volan, poskoči čez visok robnik na pločnik in nazadnje le uspe ustaviti avto par centimetrov pred izložbenim oknom.

Trenutek tišine. Potnik se nato prestrašeno opraviči: Nisem si mislil, da vas bo moja kretnja tako prestrašila...

Ko voznik pride k sebi, odgovori:

Pravzaprav niste vi krivi... Danes je moj prvi dan v službi taksista. Prej sem 15 let vozil mrliški avto.

Hipnotizer

Hipnotizer hipnotizira vse gledalce.

Najprej reče: "Spanje." in vsi zaspijo.

Nato reče: "Smejanje!" in se vsi pričnejo smejati.

Zatem se sprehodi po odru in reče: "Jok." in ulije se reka solza.

In ko je že hotel vse zbuditi se spotakne .. in pri tem zakolne .. "Sranje!..."

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA

Glavna urednica: Marinka Detečnik
Urednika: Samo Kramer, Janja Razgoršek
Namestnika urednice: Franjo Gradišnik in Vesna Mozgan

Članki:

Samo Kramer
Marinka Detečnik
Lidija Zajamšek
Tanja Vinšek
Jasmina Lauko
Vesna Mozgan
Milena Štrovs Gagič.
Karmen Grudnik
Tadeja Plazovnik
Tadeja Urnaut

Lektorirala: Milena Štrovs Gagič

Kontakt: mdetecnik@gmail.com